

Ordføreren (Blom): Jeg maatte maasse blot gjøre et Par Bemærkninger til, hvad den høitærede Krigsminister fremførte i sit Foredrag. Det har ikke været Udvalgets Mening at sigte den ærede Regjering for, at den tænkte paa at kunne opgive eller at ville opgive en Fuldførelse af Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden paa Halvveien, naar de selv Nar vare gaaede, som Regjeringen har tænkt sig som Arbeidsperiode for de Arbejder, den har foreslaaet, men Udvalget har tænkt sig Muligheden af, at naar de 7 Nar ere gaaede, og man skulde tilveiebringe den Befæstning, som den høie Regjering har tænkt sig, at saa Stemningen hos de beslutende Myndigheder kunde være saaledes, at det var den daværende, den til den Tid eksisterende Regjering umuligt at føre Sagen til Ende. Udvalget er af den Anskuelse — og jeg tør vel sige, at jeg personlig specielt er Repræsentant for den Anskuelse — at naar vi vedtage Noget om Befæstningen, saa skal det være Noget, som udgjør et Hele, ved hvilket vi virkelig kunne blive staaende; det er i det Mindste min Anskuelse, at det er ikke konstitutionelt aldeles rigtigt at vedtage et saa stort Foretagende saaledes, at man bevilger Halvdelen af Pengene, men ikke bevilger den anden Halvdel, i den Tanke, at den kommer nok af sig selv, og at det vil man i sin Tid blive nødt til at bevilge, naar man en Gang har bevilget den første Del. Denne Forbeholdelse af en formel Frihed til at afbryde Arbeidet paa Halvveien er ikke, tror jeg i det Mindste, aldeles forreft eller hensigtsmæssig. — Hvad Opgivelsen af Befæstningen af Helgenæs i dette Dieblisk angaar, da er jeg ganske af den samme Mening som den høitærede Minister, at vi, naar vi tænke os et Befæstningsystem for Landet ført fuldstændig igjennem, ikke ville kunne undgaa at anlægge et befæstet Punkt i Nørrejylland, og jeg for min Del er saa overbevist om den Ting, at jeg endogsaa vilde sætte megen Pris paa, at vi kunde befæste et Punkt i Nørrejylland for Dieblisset, men jeg er lige saa sikker paa, at med de Kræfter — navnlig de personelle — som Staten disponerer over, er det en mislig Ting at begynde Arbejder paa to forskjellige Steder; hvilke Planer man end forudgjør for Arbejderne, vil det lettelig medføre, at Arbejderne paa begge Steder trække længere ud, end det er ønskeligt, og jeg tror at maatte mene, at der er al Grund til at undgaa enhver forudsæelig Mulighed for, at Arbeidet paa Kjøbenhavns Befæstning skal blive standsat af Mangel paa de personelle Kræfter, der hører til. Til det ærede kongevalgte Medlem (Zischer) skal jeg tillade mig

en enkelt Bemærkning. Den Grund, hvorfor han ønskede, at vi skulde vedtage særskilt Kjøbenhavns Søbefæstning og lade Landbefæstningen ligge, er den, at han mener, at Stemningen eller Overbevisningen i Nationen ikke endnu er kommen saa vidt, at man er overbevist om, at den Befæstning, der projekteres bygget, vil kunne forsvares med de personelle og materielle Hjælpe midler, som Staten kan tilveiebringe. Han mener, at man, inden man begynder Kjøbenhavns Befæstning, maa oppebie det Dieblisk, hvor Stemningen mere sikkert er for, at vi kunne forsvare os. Jeg kan fuldstændig give det ærede Medlem Ret i, at nogen Overbevisning om, hvorvidt Midlerne til at forsvare Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden ere til Stede, er ikke til Stede ude i Nationen; det er der ingen Tvivl om. Men jeg vil tillade mig at bede det ærede Medlem betænke, hvorvidt det overhovedet er muligt, at Nationen kan komme til en Overbevisning om denne Ting; er det overhovedet muligt i dette Thing? Kan dette Thing komme til Noget, der virkelig kan kaldes en Overbevisning? Thinget ned sætter et Udvalg, og dette Udvalg gransker Sagen, og dette Udvalg er kommet til den Overbevisning, at Hjælpe midlerne til at forsvare Fæstningen lade sig tilveiebringe. Regjeringen udtaler bestemt, at dens Overbevisning er, at Hjælpe midlerne kunne tilveiebringes; hvad skal der saa gjøres for at skaffe mere Overbevisning? Man kan ikke ned sætte hele Thinget som Udvalg til at gaa alle disse Papirer, Granskninger og Overveielser igjennem Punkt for Punkt; endnu mindre kan man sætte hele Nationen til at granske det; det er Nationen aldeles ude af Stand til, saa jeg tror ikke, at det er muligt at tilveiebringe en virkelig opløst offentlig Opinion angaaende det Spørgsmaal, om Kjøbenhavns Befæstning kan forsynes saaledes med Forsvarsmidler af alle Slags, at den kan forsvares. En virkelig opløst, sandfærdig, personlig Overbevisning om dette Punkt lader sig slet ikke tilveiebringe, ligesaa lidt her, som en tilsvarende Overbevisning lader sig tilveiebringe i noget som helst Land i Verden. Alt, hvad man muligvis kunde tænke sig, var, at den løse Folkestemning kæntræde, at den uden videre slog om; naa! man har jo set saa galt før, eller rettere sagt, det er et almindeligt Fænomen, at en Folkestemning i lige Spørgsmaal, som den store Mængde ikke kan have nogen Mening om, kæntrer. Skal man nu vente, til denne Kæntring af Folkestemningen indtræder, og skal navnlig Landsthinget vente paa dette, eller gjør ikke Landsthinget rettest i at udtale som sin Mening, hvor det rigtignok er